

Synoda o synodalitě – plzeňská diecéze – po ranní mši o 2. neděli postní (skupinka C)

Farnost: Cheb, fara Cheb, 13. března 2022, 11:00 – 12:15 hod.; **Moderátor a zapisovatel:** Petr Hruška

Název oblasti: 6. Vést dialog v církvi a ve společnosti; **Účastníci:** Na skupince se sešlo 6 farnic a farníků (4 ženy a 2 muži, 3 z nich středního věku, 3 věku seniorského); **Biblická meditace** (Lk 9,28-36) kázání při mši

Osobní zkušenosti s dialogem ve farnosti a farnosti s širší společností:

- **Kde či proč se dialog daří:**
 - Dialog ve farnosti se daří v rámci malých homogenních skupin (pondělí, matky, středa apod.).
 - Více generací a zaměření se poslední dobou sejde jen na pouti a (před covidem) na kafi po nedělní mši.
 - Dialog (či spíše spolupráce) se daří se širší společností (farní charita, hospic, dobrovolníci apod.).
 - Ceněny jsou zprávy ve Zpravodaji a na webu o aktivitách mimo farnost – propojení a inspirace k modlitbě.
 - Dobrou zkušenost má jedna účastnice se setkáváním jednou za měsíc, na které si i zaměstnaní udělají čas.
 - Jiná účastnice má radost z telefonického oslovování během covidu (povzbuzení, popovídání si).
 - Dobrá zkušenost (před covidem) ze setkávání po nedělní večerní mši (obohacující rozmanitost účastníků).
 - Během covidu někteří prožili omezení společného setkávání jako příležitost k více osobním hlubším rozhovorům.
- **Kde či proč dialog skomírá:**
 - Mezi skupinami chybí propojenost a také aktivnější prezentování jejich nabídek pro farnost (kostel, média).
 - Farnost je hodně rozdělená na starší vs. mladší, není zájem se scházet, malá účast na poutích.
 - Lidé většinou nemají čas se pravidelně (např. týdně) setkávat, i když třeba mají zájem.
 - Setkávání po nedělní ranní mši je pro mnohé problematické kvůli nedělnímu obědu s rodinou.
 - Chybí vzájemné informování se mezi sousedními farnostmi, případně nějaké společné akce.
 - Pro jednu účastnici je církev příliš organizovaná, např. „tahle synoda“, nerozumí tomu, proč to tak je.
 - Podobně také nemá potřebu se „pořád v něčem školit“, protože „přeci každý ví, že je katolík“ a „ví, co to je“.
 - Jedné účastnici chybí pestřejší nabídka časů pro svátost smíření, nejen páteční podvečer či po domluvě.
 - Jedna účastnice sdílela zkušenost, že po mši se tvoří jen skupinky známých a necítí se být přijata či zvána.
 - Ve Františkových Lázních je podle ní lidštvější a přátelštvější atmosféra; ale nejspíše je to také „tím covidem“.
 - Jednomu účastníkovi chybí pravidelný prostor pro ty, kteří by chtěli společně a dialogicky studovat nějaké téma.
 - Již delší dobu chybí něco, co dříve poskytovaly např. „farní dny“ či „farní dovolená“, kde lidé spolu jen tak byli.
 - V hlubším dialogu, i osobním, pak někdy brání nezájem lidí, předsudky a posuzování.

Hlubší vhledy do souvislostí těchto našich zkušeností s dialogem ve farnosti a se širší společností:

- Část z negativ byla spoluzpůsobena covidem, nyní je třeba hledat, co obnovit a kde je šance pro něco nového.
- Jedna účastnice vidí farnost už spíše jako jednu skupinu, kde jsou různé (prolínající se) „ostrůvky“.
- Více účastníků pozitivně hodnotilo návrh vytvořit otevřené prostory pro tematické setkávání, a to nejen studijní, ale také věnující se třeba i aktuálním problémům ve farnosti (co vadí, co zlepšit, jak prohloubit provázanost).
- Zároveň byla shoda na tom, že i malé uzavřenější skupinky jsou potřeba, protože „tam to jde více do hloubky“.
- Prezentace skupinek a její aktualizace nemusí být organizována centrálně, prostory k tomu jsou (zadní část kostela, Zpravodaj, web), je na každé skupince, aby tyto prostory využívala; lze to ale nějak podnitit.
- Uvažovali jsme o vhodném formátu nedělního „farního kafe“ po mši – náročnost vyjití vstříc potřebám přátelského sdílení vs. tematického diskutování, zachování určité hygieny vs. otevřenost lidem z ulice apod.
- Jeden z účastníků touží po „tematických diskuzích“, které by byly „zcela svobodné a neřízené“ – byla diskutována otázka, zda toto lze spojit, abychom zůstali u tématu; možná jde spíše o méně direktivní způsob moderování.
- Mnohé se toho v církvi děje „zdola“, ale nemá to často žádný větší vliv na celek – proto možná papež František zorganizoval „synodu“ (tj. strukturovaný dialog řízený „shora“), aby bylo, jak naslouchat tomu, co se děje „dole“.
- Víceru účastníků vedle pohledu „každý ví, co znamená být katolík, tak se není v čem štourat“ stavělo svoji potřebu se dále vzdělávat (např. jako dříve skrze různé semináře, které se ve farnosti po léta nabízely).

Návrhy na praktické kroky rozšiřující prostory pro hlubší dialog ve farnosti:

1. **Přijetí a bezpečí:** Posílit přijetí, otevřenost a bezpečí ve farnosti, aby měl každý svobodu se vyjádřit. Jak? Např.:
2. **Příchozí a vyčlenění:** Najít způsob, jak po mši svatě osobně zvát na faru, aby se nikdo necítil být „vyčleněn“.
3. **Svědectví a pozvání:** K setkáváním (ať už malým či velkým) zvát osobním svědectvím a osobním pozváním.
4. **Tematický dialog:** Nabízet časy pro všem otevřený tematický dialog (např. po mši s krátkým kázáním, ale i mimo).
5. **Prezentace skupinek:** Povzbudit k prezentaci různých skupinek v kostele, na webu, ve Zpravodaji.
6. **Setkání pro farnost:** Obnovit setkání pro farnost bez přílišné struktury (farní dny, farní dovolená, nové formy).
7. **Jiné farnosti:** Propojit se s jinými farnostmi (např. Sokolov, Fr. Lázně, Skalná, Jindřichovice; akce, filmy, výměny...).
8. **Svátost smíření:** Zvážit i další časy ve stálé nabídce pro slavení svátosti smíření přes den.
9. **Formace v dialogu:** Nabídnout ve farnosti prostor pro další vzdělávání se v dobré komunikaci a dialogu.